

Égigérő

2006. KARÁCSONY

Kész vagy-e az ünnepre?

„Eljön Sionból a Megváltó; eltávolítja a hitetlenséget Jákób házából, és én ezt a szövetséget adom nekik, amikor eltörlöm bűneiket.” Róm. 11,26b-27.

Készületlenség... Első gondolataim egyike, amely karácsonnyal kapcsolatban felszínre kerül bennem. Már mennyire közel van, és még mennyi elintéznivaló, mennyi feladat áll előttem. Kevés olyan karácsonyra emlékszem vissza a mögöttem álló évekből, amely úgy érkezhett el, hogy arra kellően felkészültem. A legtöbbször úgy toppant be az életembe, mint egy vendég, akinek a megérkezésére csak részlegesen sikerült elkészülnöm. Mégis, mikor már itt volt, örültem, hogy itt van, s a jelenlétében elfelejttem minden készületlenségemet. Lehet, hogy karácsony ünnepének lényegéhez hozzá tartozik ez az érzés?

A Megváltó eljövételének elérézésére nem volt kész az emberiség, de nem volt kész a választott nép sem. Azok a körülmények, azok az emberi nehézségek, melyek az Ő megszületését övezték, erről árulkodnak. S a kezdetek nehézségei végigkísérték Jézus egész földi szolgálatát. Hiába a magukért beszélő jelek és tettek, sokak szíve nem tudta befogadni azt az emberi értelmet meghaladó isteni tervet, amely Isten és ember kapcsolatának adott új távlatokat. Az Atya Isten küldötte megérkezett ebbe a világba, nem hagyva magára az emberiséget. Az emberiséget, amely bárhogy is szeretett volna, soha nem lett volna kellően készen a Mennyei Küldött érkezésére. Sőt, talán éppen ez ennek az eseménynek a lényege, amely nem jutalomról vagy fizetségről szól, hanem ajándékról. Isten ajándékaról, amelyet a segítő szeretet „türelmetlensége”, az azonnali segítségnyújtás érzése jár át.

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Karácsony ünneplése ebben az értelemben nem függ a mi előkészületeinktől. Akkor is elérkezik, és milyen jó, hogy ez így van, ha mi még úgy érezzük, nem tettünk meg minden tőlünk telhetőt. Akkor is megérint és magával ragad minket lélekben, ha a sok külsőség mellett elfeledkeztünk az ünnep igazi tartalmáról. Ha jobban figyeltünk a vásárlásra, a takarításra vagy az ünnepien megterített asztalra, mint a Megváltó megszületésének örömhírére. Ő akkor is jön és elérkezik hozzánk, s az Ő jelenléte, az ünnep hangulata magával ragad és teljessé teszi karácsonyunkat. Az igazi ünnephez nem szükséges más, csak hogy hagyjuk, hogy Isten Ajándéka betöltse azt a hiányt, amelyet lelkünkben érzünk karácsony este elérékezésének pillanatában. Ámen.

Keczkó Pál lelkész

A gyülekezet munkarendje 2006. decembertől-2007. áprilisig

2006. December

10. Vasárnap	16.00 h. jótékonyági hangverseny (Dévai Nagy Kamilla)
17. szombat	17.00 h. gyülekezeti szeretetvendégség
24. vasárnap	KARÁCSONY ESTE, istentisztelet 17.00 h-kor
25. hétfő	KARÁCSONY ÜNNEPE
26. kedd	KARÁCSONY ÜNNEPE
31. vasárnap	a 2006. év utolsó napja

2007. Január

1. hétfő	ÚJÉV NAPJA
6. szombat	VÍZKERESZT ÜNNEPE
21-28. vasárnap-vasárnap	egyetemes imahét
29. hétfő	18.30 h. keresztyén értelmiségi fórum

2007. Február

5. hétfő	18.30 h. presbiteri ülés
11. vasárnap	18.00 h. zenés áhítat
16.-18. péntek-vasárnap	fiatal családok hétvégi találkozója Balatonszárszón
26. hétfő	18.30 h. Keresztyén Értelmiségi Fórum (dr. Fabiny Tamás)

2007. Március

5. hétfő	18.30 h. presbiteri ülés
15. csütörtök	NEMZETI ÜNNEP
18. vasárnap	17.00 h. irodalmi délután
23-25. péntek-vasárnap	gyülekezeti csendesnapok (Révfülöp)
25. vasárnap	11.15 h. közgyűlés
26. hétfő	18.30 h. Keresztyén Értelmiségi Fórum (Dévai Nagy Kamilla)
30.-április 2. péntek-hétfő	Schrobenhauseni konfirmandusok vendégül látása
31. szombat	9.00 h. kerti és takarítási munkanap

2007. Április

1. vasárnap	VIRÁGVASÁRNAP 18.00 h zenés áhítat
2.-4. hétfő-szerda	18.00 h. böjti igehirdetési sorozat
5. csütörtök	NAGYCSÜTÖRTÖK
6. péntek	NAGYPÉNTEK
8. vasárnap	HÚSVÉT VASÁRNAP
9. hétfő	HÚSVÉT HÉTFŐ
15. vasárnap	11.15 h. gyülekezeti közgyűlés

A munkarend nem tartalmazza a rendszeres heti és kétheti alkalmakat.

Gyülekezeti alkalmainkra szeretettel hívjuk és várjuk testvéreinket!

„Hol lakik az Isten?” Jótekonysági koncert Budahegyvidéken

Fassang László (orgona) és Pálhegyi Máté (fuvola) örvendeztetett meg minket hangszerjátékával november 19-én a budahegyvidéki evangélikus templomban.

Az est folyamán J.S. Bach esz-dúr, h-moll és a-dúr szonátái között közös improvizációk hangzottak el. Zenelaikusként megpróbálom átadni a hangot szövegben, éppen csak annyira, hogy kedvet teremtsék a Bartók Rádió által rögzített koncert újbóli - vagy először - meghallgatására.

Bach zenéjét nem kell népszerűsíteni. „Nem Bachnak /németül: patak/, hanem tengernek kellene őt nevezni.” mondta róla állítólag Beethoven, aki e szójátékkal nyilván igaz tisztelettel próbálta kézzelfoghatóvá tenni a művész nagyságát. Az este folyamán mégis arról győződtem meg, hogy Bach zenéje - a művész nevéhez illeszkedően - Isten világát alázatos útkeresésével tette kézzelfoghatóvá. Bach zenei világa a hit nagysága, ennek erejéből merítve töltötte meg élettel a templom falait.

Az improvizációk számomra az egymásra hangolódás, a keresés piciny csodái: akár a hangszerek és művészek egymáshoz, akár a muzsikus hangszeréhez, vagy a művész adott zenei alaphoz való igazodásának pillanatai. Az orgonát a hangszerek királynőjének is nevezik, de anyatigrissé is válhat egy kisebb hangszer mellett, ha nem megfelelő kezek irányítják. Ezen az estén igazi harmóniában szólalt meg az „Anyá” és a törekeny „Leány”, a fuvola. Az improvizatív részek a bachi muzsika között szólaltak meg, s így két stílus váltakozása feszültséggel teli dinamizmust teremtett. Igazi zenei csemegének számított az is, hogy Bach dallamotívumai is feltűntek az improvizációkban, így hangzott mégis egészen a különbözőség.

A közönség és a művészek mellett harmadik fontos szereplő az orgona volt, amely elkényeztetve érezhette magát attól, hogy minden „izrát” megmozgatták. Úgy tűnt, az orgonistát is ösztönzi, hogy kötetlen alkalom nyílt a hangszerben rejlő lehetőségek kijátszására.

A művészek a bevételt a templom javára ajánlották föl, amelyet azonban a gyülekezet teljes egészében a Deák téri Evangélikus Gimnázium támogatására fordított. A koncerten jelen volt - az iskola több tanárával és diákjával együtt - a gimnázium igazgatónöje, Kézdy Edit is, aki mind az előadónak, mind a gyülekezetnek megköszönte a felajánlást, amely az iskolák mai helyzetét, anyagi körülményeit és ezáltal lehetőségeiket tekintve nagyon jelentős segítség. Hogy hol lakik az Isten? Közöttünk. Vasárnap fentről, a karzatról érkezett, jelen volt velünk.

Pilinszky János: A várakozás szentsége

Mire is várakozunk advent idején? Jézus születésére, arra, hogy a teremtett világban maga a teremtő Isten is testet öltjön. **Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént.**

Ez a magatartás, ez a várakozás nem új. A felületen az ember köznapi életét mindenkor könnyörtelenül meghatározza az idő három - múlt, jelen és jövő - látszatra összebékíthetetlen fázisa. A felületen igen. De nem a mélyben. Ott, a mélyben mindig is tudta az emberiség, hogy tér és idő mechanikus határait képes elmosni a minőség, a jóság, a szépség és igazság ereje. Elég, ha a nagy drámákra vagy a nagy zeneművekre gondolunk, melyek titokzatos módon attól nagyok, hogy többek közt alkalmat adnak arra is, hogy **a jövőre emlékezzünk és a múltra várakozzunk.**

A minőség ideje időtlen. Amikor Bach passióját hallgatjuk: **honnét** szól ez a zene? A múltból? A jelenből? A jövőből? Egy bizonyos: mérhetetlenül több, mint kegyeletes megemlékezés és sokkalta több, mint reménykedő utópia. **Egyszerre szól mindenfelől.**

Az adventi várakozás lényege szerint: várakozás arra, Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze, erről a várakozásról és erről a vágyódáról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább, mivel Isten **valóban** megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek - megszületvén Betlehemben - maga a teremtő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. **Advent idején mi arra várakozunk és az után vágyódhatunk: ami megtörtént és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk. Vágyódunk utána és várakozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.**

Az adventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de valóban mindennél távolabb áll tőle. **Valódi várakozás.** Pontosan úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és **örök újszülöttként** a karjai között tart.

(1975)

„Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet”

EMLÉKKÖNYV SZÜLETETT ANDORKA ESZTER EMLÉKEZETÉRE

Egész egyházunkat, sőt minden magyar keresztény embert megrendítő szomorú esemény történt 2003. február 16-án: ezen a napon gyilkosság áldozataként halt meg 32 éves korában Andorka Eszter evangélikus lelkész, édesanyjának, testvéreinek és mindannyiunknak szeretett Esztusa. Fájdalmunk mérhetetlen volt; március 14-én több mint ezren búcsúztattuk a Farkasréti temetőben. Ugyanakkor a hatalmas úr mellett rövid életének olyan gazdagságára emlékezünk vissza, hogy legközelebbi barátai és testvérei elhatározták, hogy emlékeiből, Esztus feljegyzéseiből, dolgozataiból, számítógépének gondosan rendben tartott adattárából és az őt ismerő és szerető nagyon sok itthoni és külföldi barátjának, neveltjének, híveinek, kollegáinak és előljáróinak a visszaemlékezéseiből könyvet állítanak össze. Örömmel írhatom, hogy az Emlékkönyv – közel 3 év intenzív gyűjtő munkájának gyümölcseként – pár hete megjelent, és egészen rendkívüli élményt, lebilincselő olvasmányt jelent mindenki számára, aki kézbeveszi.

Eszter nagyon sokoldalú volt. Segédlelkészként szolgált, majd a teológia doktorandusza volt, az Emlékkönyv 27 igehirdetését, imádságait és számos tanulmányát is tartalmazza. Áldozatos munkát végzett a társadalom peremére szorultak között. A MEVISZ mozgássérült táboraiban a lelke volt, segítőkészségével, ötleteivel nagyon sok boldog órát szerzett fiatal, nehézsorsú barátainak. A legnehezebb feladatot az állami nevelőotthonokból kikerült fiatal felnőttek gondozásával, sorsuk egyengetésével vállalta. Többük felett hivatalos gyámságot vállalt, megkönnyítve elhelyezkedésüket, otthonhoz való jutásukat. Szívügye volt egy mozgássérültek és nem mozgássérültek együttélésére építendő Bárka-ház megvalósítása. Az Emlékkönyv szerkesztőinek szintén ez a szívügye: ezért a könyv teljes bevételét ennek a háznak, új elnevezése szerint Esztus-háznak a felépítésére fordítják, méltó módon megőrizve egyházunk fiatal mártírjának emlékét.

A fényképekkel gazdagon illusztrált, szép Emlékkönyv gyülekezetünk iratterjesztésében 2300 Ft-ért megvásárolható. Esztus életének tragikuma ellenére felemelő, szép olvasmány, értékes karácsonyi ajándék.

Kézdy Pál

Megtelt az Evangélikus Teológia Díszterme

2006. november 14-én délután..... budahegyvidékiekkel. Aki pontosan nem tudta miért gyűltünk egybe azt hihette, hogy eltévelyedett a „nyáj”, mert mintha Istentiszteletre készülődtünk volna.

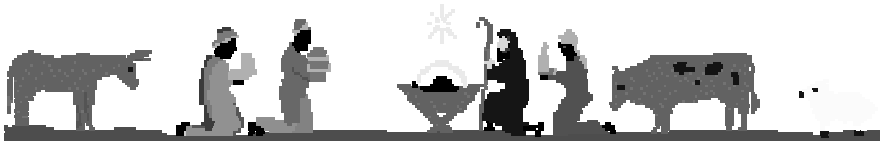
Bácskai Károly gyülekezeti lelkészünk nagy érdeklődés mellett védte meg

„Boldogok a kicsinyek. Az evangéliumi kicsinység vizsgálata a szinoptikusokban, tekintettel annak krisztológiai, ekkleziológiai és szociális aspektusaira”

című doktori dolgozatát. A nyilvános védésen – a gyülekezet jelentős számú reprezentánsa mellett – részt vettek az egyetem professzorai, diákjai és Fabiny Tamás is, aki a jelen esetben nem püspöki, hanem témavezetői szerepben hallgatta végig a dolgozat értékelését.

A gyülekezet részvételével is demonstrálta, hogy eddig is türelemmel és elismeréssel figyelte a munka egyes lépéseit, és ezután is segítő szeretettel áll Bácskai Károly mellett.

Hosszú, nehéz út lezárása és egyben – őszinte reményünk szerint – egy tudományos pálya nyitánya is volt ez a nap, amelyhez kitartást és lelki erőt kívánunk.

Keczkó Pál is pályája egy újabb állomásához érkezett néhány nappal ezelőtt, amikor egy négytagú bizottság előtt parókusi lelkészi vizsgát tett, amelyhez szívből gratulálunk.

B.R.

Márai Sándor:

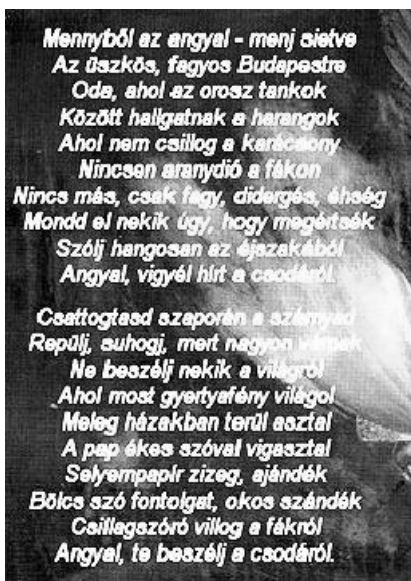
MENNYBŐL AZ ANGYAL - MENJ SIETVE

Az üszkös, fagyos Budapestre.
 Oda, ahol az orosz tankok
 Között hallgatnak a harangok.
 Ahol nem csillog a karácsony,
 Nincsen aranydió a fákon,
 Nincs más, csak fagy, didergés, éhség,
 Mondd el nekik úgy, hogy megértsék.
 Szólj hangosan az éjszakából:
 Angyal, vigyél hírt a csodáról.

Csattogtasd szaporán a szárnyad,
 Repülj, suhogj, mert nagyon várnak.
 Ne beszélj nekik a világról,
 Ahol most gyertyafény világol,
 Meleg házakban terül asztal,
 A pap ékes szóval vigasztal,
 Selyempapír zizeg, ajándék,
 Bölcs szó fontolgat, okos szándék,
 Csillagszóró villog a fákról:
 Angyal, te beszélj a csodáról.

Mondd el, mert ez világ csodája:
 Egy szegény nép karácsonyfája
 A Csendes Éjben égni kezdett -
 És sokan vetnek most keresztet.
 Földrészek népe nézi, nézi,
 Egyik érti, másik nem érti.
 Fejük csóválják, sok ez, soknak.
 Imádkoznak vagy iszonyodnak,
 Mert más lóg a fán, nem cukorkák:
 Népek Krisztusa, Magyarország.

És elmegy sok ember előtte:
 A Katona, ki szíven döfte,
 A Farizeus, ki eladta,
 Aki háromszor megtagadta.
 Vele mártott kezét a tálba,
 Harminc ezüstpénzéért kínálta,
 S amíg gyalázta, verte, szidta:
 Testét ette és vérét itta -
 Most áll és bámul a sok ember,
 De szólni Hozzá senki nem mer.

nnyből az angyal

Mert Ő sem szól már, nem is vádol,
Néz, mint Krisztus a keresztfáról.
Különös ez a karácsonyfa,
Ördög hozta, vagy Angyal hozta -
Kik köntösére kockát vetnek,
Nem tudják, mit is cselekesznek,
Csak orrontják, nyínak, gyanítják
Ennek az éjszakának a titkát,
Mert ez nagyon furesza karácsony:
A magyar nép lóg most a fákon.

És a világ beszél csodáról,
Papok papolnak bátorságról.
Az államférfi parentálja,
Megáldja a szentséges pápa.
És minden rendű népek, rendek
Kérdik, hogy ez mivégre kellett.
Mért nem pusztult ki, ahogy kérték?
Mért nem várta csendben a végét?
Miért, hogy meghasadt az égbolt,
Mert egy nép azt mondta: „Elég volt.”

Nem érti ezt az a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérdik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérdik, egyre többen kérdik,
Hebegve, mert végképp nem értik -
Ők, akik örökségbe kapták -:
Ilyen nagy dolog a Szabadság?

Angyal, vidd meg a hírt az égből,
Mindig új élet lesz a vérből.
Találkoztak ők már néhányszor
- A költő, a számár, s a pásztor -
Az alomban, a jászol mellett,
Ha az Élet elevent ellett,
A Csodát most is ők vigyázzák,
Leheletükkel állnak strázsát,
Mert Csillag ég, hasad a hajnal,
Mondd meg nekik, -
mennyből az angyal.

Kell egy (cserkész)csapat

A 426. Szenczi Molnár Albert cserkészcsapat a Budahegyvidéki Evangélikus és Református Egyházközség közös fenntartású csapata. Az újjáalakulás óta eltelt több, mint 15 esztendő elegendő volt a csapat számára, hogy megerősödjön, gyarapodjon. Ennek kézzelfogható bizonyítéka, hogy mára már negyvennél is több lelkes budahegyvidéki cserkész járja az erdőt-mezőt, sőt – mint idén nyáron – a nemzetközi cserkész táborokat is.

Jó visszaemlékezni az idei nyárra, amikor a csapat nagy része hatalmas várakozással indult a messzi Dél-Schleswig felé, ahol a Tydal cserkészparkban testvércsapatunk vezetői szervezték a Tydal Jamborette-et. Az egynapos berlini városnézéssel egybekötött busz-utat kisebb megpróbáltatások után magunk mögött hagytuk, és nagy várakozással léptük át a táborkaput. Meglepetésünkre majdnem üres volt a park, senkit nem láttunk a helyszínen.

„Milyen tábor lesz ez, ahol nincs senki?”- kérdeztük magunktól. Később kiderült: két nappal a táborkezdés előtt érkeztünk, hogy felépíthessük – messzi földről érkezett cserkésztestvéreink által sokat csodált, egységes, szervezett és nem utolsó sorban szép - altáborunkat. Mindenki csodájára járt ötletes asztalainknak, rendezett és formális zászlószertartásainknak. Ehhez azért az is hozzájárult, hogy a dán szervezők a tábor közepén jelölték a mi helyünket, így mindig akadt báméjszkodó tömeg.

A hivatalos kezdet után persze benépesült a tábor és rengeteg ország cserkészeivel találkozhattunk. A zambiaiaktól a dánokig, a lengyelektől az izlandiakig mindenki képviseltette magát, aki számít. Ez után következtek az úgynevezett „Ice breaking” programok, ahol vadidegen cserkészekhez kellett odamennünk, különböző személyes kérdéseket feltennünk nekik, és persze ennek során egy kicsit megismernünk őket. Itt ismerkedtem meg azokkal a lengyelekkel, akikkel később nyakkendőt is cseréltem, és levelezni is szoktunk. Voltak ezenkívül persze kreatív programok is, ahol például evezhettünk saját magunk által készített hajóval, kovácsolhattunk, nemezelhettünk vagy éppen modellezhettünk. A napot mindig a középkorba invitáló táborútz zárta le.

Egyik nap aztán elindultunk a kétnapos partyára. A csapatunkat három részre osztották. Volt, aki a Balti-tenger partjára, volt, aki a Watt-tenger csodálatos élővilággal rendelkező szigeteire és volt, aki Dániában a szántóföldre ment. Én ez utóbbi csoportba tartoztam. Ez kevésbé érdekes túra volt, de legalább megcsodálhattuk, hogy a dán élelmiszeripar miért tart ott, ahol. Nem búsultunk, mert az időnként felbukkanó ligetes erdők nagyon szépek voltak, és itt is nagyon jól lehetett ismerkedni a többiekkel.

Az utolsó napok egyikén volt egy hatalmas vásár, ahol mindenki bemutathatta saját országát, annak szokásaival, ételéivel, tájaival. A magyar standnak itt is

nagy sikere volt. A hazaindulás napján, szomorú szívvel váltunk meg Tydaltól és újonnan szerzett barátainktól, de a lengyelek és a dánok is jelezték, hogy valamikor a közeljövőben szeretnének minket meglátogatni Magyarországon. Azóta megtartottuk őszi táborunkat is, ahol nagyon szép számban vettünk részt. Az idei év elején sokan jelezték szándékukat, hogy szeretnének csatlakozni a csapathoz. Így bizakodva és nagyra törő tervekkel várjuk az eljövendőt.

Szanyi Marcell
őrsvezető

Ifj. Vidovszky István
a cserkészcsapat helyettes vezetője

Keresztyén dallamok – finnül

Idei finnországi látogatásunk célja a Maata Näkyissä fesztiválon való részvétel volt. Ez évente sok ezer zenekedvelő keresztyén fiatalot vonz Turkuba. Az eddigieknél nagyobb létszámmal, 16 fővel, zömében frissen konfirmáltakkal képviseltük gyülekezetünket a rendezvényen.

Megérkezésünk után rövid buszos városnézésen voltunk Helsinkiben, bár a nagy köd és a sűrű sötétség némiképp akadályozta a látvány megcsodálását. Utunk ezután Tuusulába vezetett. Itt a gyülekezeti központ alagsorában szállásoltak el. Egy könnyed esti focimeccset játszottunk az áhítat után. Másnap rövid sétát tettünk a városban, ahol kihasználtuk a még meglévő hó nyújtotta örömeiket. A megérkezésünk előtti hetekben kemény fagyok voltak, szerencsére ott tartózkodásunk alatt kellemes idő volt, mint idehaza. Egyesek hóbuckákra másztak, mások hógolyóztak. Ebéd után nyugatnak vettük az irányt, s finn testvéreinkkel együtt Turkuba indultunk. A három órás út alatt Jaska (a finn ifjúsági munka vezetője) irányításával ismerkedő játékok zajlottak magyarok és finnek között.

A fesztivál számunkra egy finn rock együttes műsorszámával kezdődött, akik fergeteges koncertet adtak. Ezután következett a látványos istentisztelet, melynek keretében a közel tizenöt ezres tömeg együtt részesülhetett az Úr szent vacsorájában, melyet három helyszínen több tucat lelkes osztozott. Miután ennek vége lett (este 11 órakor), elindultunk „közeli” szálláshelyünkre, ami kb. 70 km-re volt Turkutól, egy erdő közepén. A szálláshely nagyon impozáns volt, bár kissé meglepett minket, hogy a bejáratnál levettették velünk a cipőinket. Igaz, ezt Frankfurtban is megtették velünk a biztonsági kapuknál...

A másnapot a bátrabbak (vagy a kis alvási igényűek) szaunázással indították a közeli tó partján álló szauna-házban. A reggeli után indultunk ismét Turkuba, ahol meghallgattuk Juha Tapio koncertjét, aki a tuusulai ifjak kedvence. Ezután rövid városnézésre nyílt lehetőség Finnország második legnagyobb városában. A nap további részét különböző zenei stílusú koncertek és egy-egy finn nyelvű beszéd meghallgatásával töltöttük. A társaságból mindenki jól érezte magát, a sokszínű palettán mindenki megtalálta az ízlésének megfelelő előadót.

A másnapi záró-istentisztelet után még alkalmunk volt meghallgatni néhány koncertet, majd ebéd után visszaindultunk Tuusulába. Itt volt alkalmunk kipróbálni floorball tudásunkat a finn gyülekezet néhány lelkes ifjú tagja ellen. Akinek még maradt némi energiája a fárasztó hétvége után, az ezt egy közös focimeccs során vezethette le. Másnap korán reggel indultunk haza, és délután 2-kor érkeztünk meg Ferihegyre. A kis csapat az együtt eltöltött néhány nap során jól összekovácsolódott, reméljük, az összhang a későbbiekben is megmarad.

Ajándék bibliaóra Budakeszin

Gyülekezetünk karácsonyra ajándékba kapott egy „új” bibliaórát Budakeszin... – Valójában csak arról van szó, hogy a maga csendességében bő 15 éve működik egy idős, evangélikus testvéreinkből álló kör itt, amelyről még az Égigérő reformációi száma is elfeledkezett a programok felsorolása között – mesélte mosolyogva Köszezhgy Tamásné, a bibliakör vezetője.

Mária néni 1990-91-ben, teológiai tanulmányait befejezve, s férjét, Köszezhgy Tamás volt lelkészünket segítve, hetente tartott bibliaórákat a budakeszi Prohászka Ottokár Gimnázium lutheránus hittanosaiknak. E mellett indult el, szintén ebben az időben, az idősek bibliaórája, először egy családi házban. Ez a mai napig él, s résztvevői – jelenleg átlagosan 5-10 testvérünk – minden hónap 2. szerdáján 14.30 órakor találkoznak a református templom mellett imaterem I. emeletén.

– Baráti kapocs fűz a kör tagjaihoz, akik „mindeneseként” Garam Gyöngyit nevezném meg. Öröm ide járnunk – mondta Mária néni. A budakeszi tagok mellett egy bácsi Pátyról utazik be, hogy velük legyen. Az óra legfőbb télvíz, nagy hó idején marad el – Budakeszin sok helyütt hegyről kellene lecsúszkálni –, akkor a résztvevők telefonlácson értesítik egymást a következó idópontról. Többen már gyengességük miatt nem tudnak jönni. Mária néni most azt tervezi, hogy karácsony táján mindegyiküket meglátogatja.

Miről esik szó az együttléteken? A bibliaismereti alkalmak sorában jelenleg a Zsidókhoz írt levelet tanulmányozzák. E mellett egyháztörténetről is beszélgetnek a résztvevők, az elmúlt hónapokban Luther Márton személye volt a téma, a továbbiakban pedig a magyar reformátorokkal ismerkednek meg. Az alkalmakat beszélgetés, imádság, ének zárja. A kör tagjai ott vannak a budakeszi evangélikus istentiszteleteken, van, aki a hegyvidéki csütörtök délelőtti biblia órán is. Mindig nagyon várják a havi tájékoztató programot a Kék Golyó utcából, s nincs nagyobb örömük, mint – ahogy Zsugyel Kornél volt segédlelkészünk rendszeresen megtette – ha lelkipásztoruk is velük van az órán.

Honnét ez a másfél évtizednyi optimizmus? Lehet, hogy idős testvéreink tudják: ez a bibliaóra, az ifj. dr. Fabinyi Tibor vezette havi „középnemzedéki” alkalom, s a sok hittanóra (Magyarország valamennyi települése közt Budakeszin a legjobb a gyermekszületési statisztika) mind-mind arra van, hogy Isten nemsokára erős, hívő evangélikus gyülekezetet támasszon ezen a településen. Ezért is ajándék ez az „újonnan felfedezett” bibliaóra, amelyhez a szervezők várják a csatlakozókat.

Adományváró

Ahhoz, hogy gyülekezetünk és egyházunk betölthesse hivatását, lelkészeink és munkatársaik megélhessenek és elláthassák szolgálatukat, ahhoz, hogy gyülekezetünk „működőképes” legyen és nálunk nehezebb helyzetben lévő híveinken és hazai testvérgyülekezetünkön is segíteni tudjunk, jó szándék és segíteni akarás mellett anyagi javakra is szükségünk van. A legtöbb gyülekezet – köztük Budahegyvidéki Evangélikus Gyülekezetünk is – semmiféle állami forrásból nem részesül, és önmagát tartja el. Sokan talán nem is tudják, hogy az egyházak gyülekezeteinek legfontosabb bevételi forrása a hívek adománya.

Budahegyvidéki gyülekezetünk azonban csak a hívek adományaiból nem tudná önmagát eltartani, mert az így befolyó összeg kevesebb a kiadásainknál. A hiányzó összeget irodahelyiségek kiadásából befolyt, a templom és a gyülekezeti épület restaurálására félretett összegből tudjuk pótolni. Jó lenne, ha erre a pótlásra nem lenne szükség és a gyülekezet önfenntartó lenne. (Pályázatokból és a személyi jövedelemadó 1 százaléka révén is jutunk némi bevételhez, ez utóbbi azonban költségvetésünknek évente csak 4 százalékát teszi ki, ami a gyülekezeti alapítványunk számlájára folyik be, és csak az alapítvány céljaira használható fel.) Gyülekezeti költségvetésünk stabilitását csakis híveink adományai biztosíthatják!

Hírleveleink címzettjeinek évek óta csak 44–45 százaléka járul hozzá gyülekezetünk fenntartásához. Híveink közül évente mindössze 350-360 család ad valamilyen kimutatható (név szerint befizetett) formában önkéntes egyházfenntartói hozzájárulást vagy egyéb adományt és rajtuk kívül talán még néhányan perselypénzt. A gyülekezetünkhöz tartozó kb. 500 családtól, akikhez hírleveleinket eljuttatjuk, nem kapunk befizetési nyugtán vagy csekken kimutatható anyagi segítséget.

Kiadásaink évről évre meredeken növekednek. Sokkal többet szeretnénk másokon is segíteni. Ezért megköszönve a gyülekezet fenntartásához segítséget nyújtó gyülekezeti tagjaink önkéntes adományait, kérjük egyúttal a gyülekezetünk szolgálatát és fenntartását fontosnak tartó, gyülekezetünk nyilvántartásában szereplő többi testvérünk anyagi hozzájárulását is.

Kézdy Pál
felügyelő

Egy év tükre Budahegyvidéken (lapzártáig)

A keresztség szentségében részesültek 23-an:

Osztoics Dorian Levente, Szontágh András, Reichart Emőke, Dévai Zsófia, Németh Luca, Harper Anna Júlia, Harper Mark Benjamin, Mann Gergely, Clausen Anna Solveig, Tafferner Bálint, Czibere Zsuzsanna, Zsolnay Zsombor, Honos Máté, Dorogi Panni Sára, Hreblay Ágnes, Tóth Kristóf Ádám, Narancsik Sára Katalin, Vanyúr Viktória, Vanyúr Bernadett, Vanyúr Adrienn, Bogdányi Boróka, Bogdányi Márton, Csöndes Réka.

19-en konfirmáltak:

Almási Szabó Attila, Fabiny Lóránt, Hikisch Gergely, Horváth Bence, Károlyi Zsuzsanna, Kőszeghy Bernadett, Kőszeghy Sándor, Paróczay László, Ruttkay Fruzsina, Soós Attila Zoltán, Szák-Kocsis Réka, Tóta Kinga, Törös Anna, Tafferner Bálint, Czibere Zsuzsanna, Baka Bence, Takács Anett, Székely László, Hreblay Ágnes.

Közös életükre Isten áldását kérte 12 fiatal pár:

Gyulai Dávid és Osváth Ágnes, Zaránd Attila és Nemesánszky Nóra, Kovács Gábor és Ottmár Judit Gizella, Jakabfi György és Jantai Judit, Popovics Péter és Reichart Júlia, Dorogi Péter és Fülöp Dóra, Velencei György és Dr. Beiberbauer Zsuzsanna, Dr. Kövi László és Kiss Barbara, Markó-Varga Sebastian és Mattson Ida, Prágai György és Miklós Eszter, Benczúr László és Ligeti Dorottyá, Cserveny Viktor és Kovács Erika.

Végső búcsút vettünk 19 testvérünkötől:

Dr. Tarnovszky Lászlóné (96), Fischer Ágostonné Schuppán Zsuzsanna (78), Fodor Rezső (82), Vereckei György (76), Török Aladárné Springer Ilona (79), Hubay Marianna (73), Vozárik Richard (90), Kuwashima Katalin (82), Herczeg Sándorné Schramek Irén (79), Licskó Lászlóné dr. Cziráky Klára (67), Petró Imréné Géher Márta (72), Mátrai Sándorné (99), Klára Jenőné (69), Simó Mihály (73), Molnár Józsefné Finta Karolina (91), Dr. Vladár Pál (94), Gulácsi Ferencné Tóth Ilona (88), Lehotszky Margit (92), Zeke Ferenc (60).

Összeállította: Özvegy Istvánné

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** óraker (a hónap első vasárnapján **11.30**-kor), úrvacsorával

Családi istentisztelet: a hónap első vasárnapján **10.00** óraker, úrvacsorával

Budakeszin az új ref. templomban: minden hónap első és harmadik vasárnapján és az egyházi ünnepek másnapján **8.30** óraker

Gyermek bibliakör:

Vasárnap 10.00 óraker, az istentisztelettel párhuzamosan

Bibliaórák:

Kedden 18.30 óraker (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 óraker (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 óraker (középgeneráció)

Budakeszin (a ref. gyül.-i teremben):
Hétfőn (*havonta, a hó 2. és 4. hétfőjén*) 18.30 h-tól fiatal felnőtteknek és a középnemzedéknek minden hó 2. szerdán 14.30h-tól idősek bibliaórája

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 óraker óvodásoknak, alsósoknak és ötödik osztályosoknak, 2 csoportban

Konfirmációi előkészítő

Pénteken 17 óraker

Énekkari próbák:

Hétfőn 18.00 órától – liturgikus kórus
Pénteken 19.30 órától – gyülekezeti kórus

(alagsori próbateremben)

Az idén konfirmált ifjak órája:

Pénteken 18.00 óraker

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.00 óraker fiatal felnőttek bibliaórája családoknál
Pénteken (*kéthetente*) 17.30 órától az egyetemista és a pályakezdő korosztálynak

Pénteken (*hetente*) 18.00 órától a konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak.

A hittan- és bibliaórákra, ifj. órákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki
Evangelikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Bácskai Károly lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság:
Binder István, Borókay Ferenc,
dr. Borókay Réka, dr. Csonka Géza,
Kézdy Pál

Kegyelemben gazdag, áldott karácsonyi ünnepeket és új esztendőt a kíván

a Gyülekezet Elnöksége és a Szerkesztőbizottság